Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26448
Copyright: Admont, Benediktinerstift

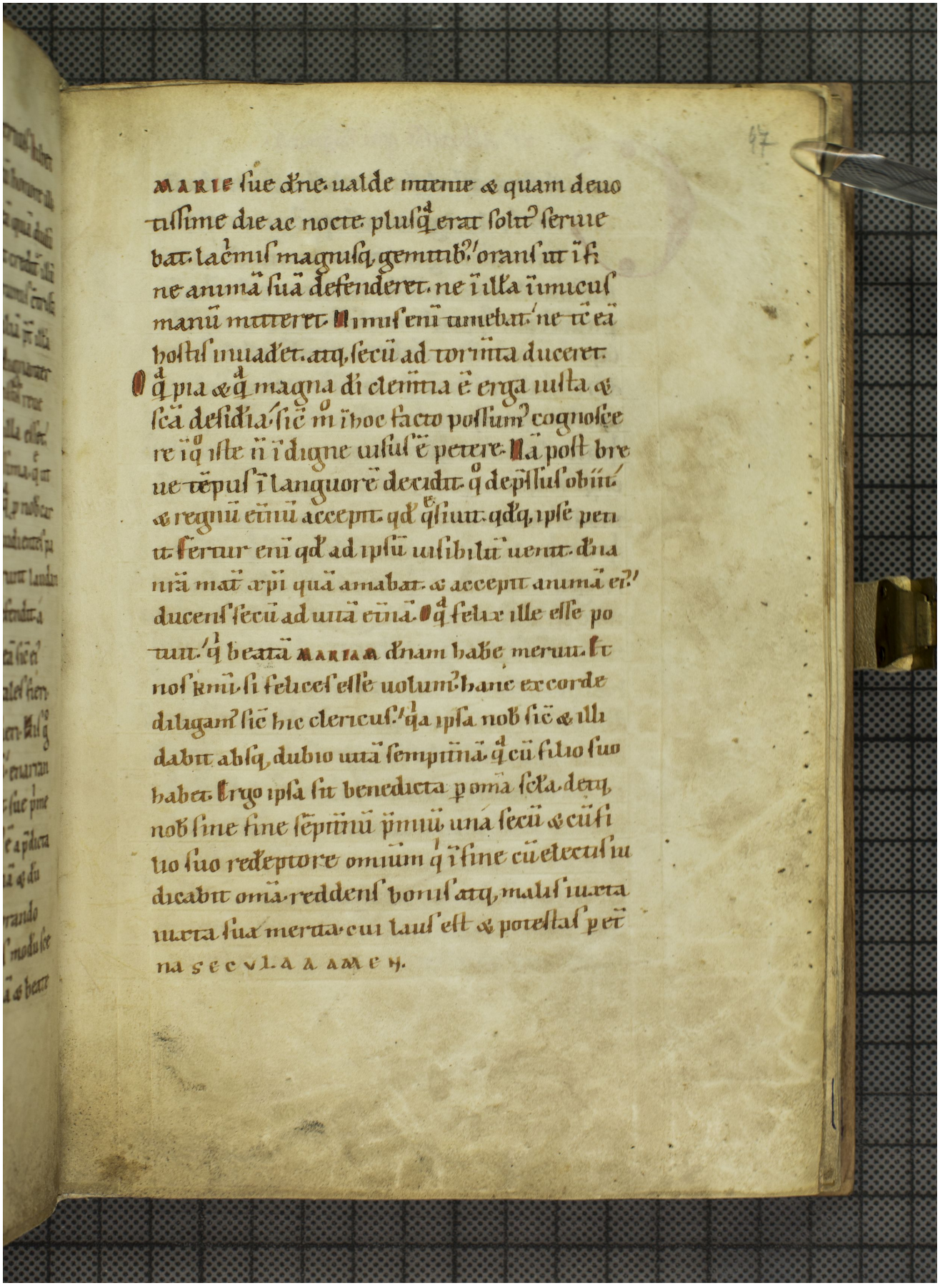

MARIE sue dñe ualde metuit & quam deuo
tissime die ac nocte. plusq; erat solit? seruie
bat. lacrimis magnusq; gemitib?! orans ut ih
ne aiam suã defenderet. ne illa inimicus
manũ mitteret. timus enĩ timebat. ne te ea
hostis inuad'et. atq; secũ ad tormenta duceret.
O q; pia & q; magna dñi clemẽtia ẽ erga iusta &
scã desidia. sic m ihoc facto possum? cognosce
re iq; iste ñ i digne uisus ẽ petere. ã post bre
ue tẽpus i languore decidit. q; depilus obiit.
& regnũ eĩnũ accepit. qd' q'sum. qd'q; ipse pe
tit. seruus enĩ qd' ad ipsũ uisibiliter uenit. dñã
nãm mat' xpi quã amabat. & accepit aiam ei?!
ducens secũ ad uitã eĩnã. O q; felix ille esse po
tuit. q; beatã MARIAM dñam habe meruit. Et
nos xpiãi. si felices esse uolum? hanc ex corde
diligam? sic hic clericus. q; ipsa nob sic & illi
dabit absq; dubio uitã sempitnã. q; cũ filio suo
habet. Ergo ipsa sit benedicta p omã scla. deuq;
nob sine fine sẽpitnũ pmiũ. una secũ & cũ fi
lio suo redeptore omiũm q; i fine cũ electis iu
dicabit omã. reddens bonis atq; malis iuxta
iuxta sua merita. cui laus est & potestas pē
na s e c v l. a. a. amen.